31976L0118

1976 1 30 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* L 24/49

TARYBOS DIREKTYVA

1975 m. gruodžio 18 d.

dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su iš dalies arba visiškai dehidratuotu žmonėms vartoti skirtu pienu, suderinimo

(76/118/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 ir 100 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

kadangi siekiama įnešti indėlį į vieningos konservuoto pieno rinkos kūrimą, nustatyti gamybos, atsižvelgiančios į vartotojų reikalavimus, sąlygas ir palengvinti prekybos santykius, grindžiamus sąžininga konkurencija bei bendromis taisyklėmis, kurios turi apibrėžti minimo produkto sudėtį, rezervuotųjų apibūdinimų vartojimą, gamybos ir ženklinimą;

kadangi egzistuojantys nacionalinių nuostatų, reguliuojančių šiuos produktus, skirtumai sudaro kliūtis laisvam produktų judėjimui ir sąlygas nesąžiningai konkurencijai;

kadangi analizės metodų, skirtų konservuoto pieno gamyboje vartojamų maistinių priedų ir perdirbimo medžiagų grynumui tikrinti, ir mėginių ėmimo procedūros ir analizės metodų, reikalingų šio pieno sudėties ir gamybos techniniams reikalavimams tikrinti, nustatymas yra techninio pobūdžio priemonės, kurias priimti turėtų Komisija, kad būtų supaprastinta ir pagreitinta ši procedūra;

kadangi pageidaujama, kad visais atvejais, kai Taryba įgalioja Komisiją įgyvendinti su maistu susijusias taisykles, būtų garantuotas glaudus valstybių narių ir Komisijos Maisto produktų nuolatinio komiteto, įsteigto 1969 m. lapkričio 13 d. Tarybos sprendimu ([3]), bendradarbiavimas;

kadangi kai kurios šia Direktyva nustatytos ženklinimo taisyklės šiuo metu negali būti įgyvendintos, atsižvelgiant į problemas, kurios dėl to galėtų kilti pirkėjui;

kadangi kai kuriais atvejais užtenka numatyti papildomą laikotarpį, kuriam pasibaigus direktyva visiškai įsigaliotų;

kadangi kitais atvejais turi būti laikomasi nacionalinių nuostatų ir turi būti taikoma peržiūrėjimo nuostata;

kadangi, kol nepriimtos Bendrijos taisyklės dėl konservuoto pieno kokybės rodiklių, nacionalinės nuostatos negali būti keičiamos, bet jeigu Bendrijos sistema negali būti įgyvendinta per trejus metus, ši situacija turi būti peržiūrėta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva skiriama iš dalies arba visiškai dehidratuotam pienui, kuris apibūdinamas priede.

2. Šioje direktyvoje:

a) „iš dalies dehidratuotas pienas“ reiškia skystą produktą, gaunamą šalinant vandenį tiesiog iš pieno, nenugriebto pieno, iš dalies nugriebto pieno arba jų mišinio, į kurį gali būti primaišyta grietinėlės, visiškai dehidratuoto pieno arba jų abiejų taip, kad pridėjus visiškai dehidratuoto pieno galutinio produkto bendras sausųjų pieno dalelių kiekis neviršytų 25 %; tačiau valstybės narės gali savo teritorijoje išlaikyti bet kokį draudimą naudoti visiškai dehidratuotą pieną iš dalies dehidratuotam pienui gaminti ir juo prekiauti, jeigu draudimas egzistavo iki 1974 m. spalio 1 d.

([1]) OL C 65, 1970 6 5, p. 47.
([2]) OL C 146, 1970 12 11, p. 26.
([3]) OL L 291, 1969 11 29, p. 9.

Kai priimant kokybės kriterijus pateikiama nuoroda į 11 straipsnio 1 dalies d punktą, ir bet kokiu atveju ne vėliau kaip per 2 metus nuo pranešimo apie šią direktyvą Taryba turi nuspręsti, ar pratęsti šio draudimo galiojimą;

b) „visiškai dehidratuotas pienas“ reiškia sausą produktą, kuriame drėgmės kiekis neviršija 5 % galutinio produkto svorio, gaunamą šalinant vandenį tiesiogiai iš pieno, nugriebto, iš dalies nugriebto pieno arba iš šių produktų mišinio.

3. Priede apibūdinti produktai konservuojami tokiais būdais:

i) priedo 1 punkto a–d papunkčiuose apibrėžti produktai – sterilizuojant per šiluminį apdorojimą;

ii) priedo 1 punkto e–g papunkčiuose apibrėžti produktai – pridedant sacharozės (pusiau baltojo cukraus, cukraus, baltojo cukraus arba ekstra baltojo cukraus);

iii) priedo 2 punkte apibrėžti produktai – dehidratuojant.

2 straipsnis

Valstybės narės turi imtis visų būtinų priemonių, garantuojančių, kad priede apibūdinti produktai galėtų būti pardavinėjami tiktai tada, jeigu jie atitinka šioje direktyvoje ir jos priede pateiktus apibrėžimus ir taisykles.

3 straipsnis

1. Priede nurodyti pavadinimai taikytini tiktai jame pateiktiems produktams apibrėžti ir turi būti naudojami prekyboje tokiems produktams ženklinti.

2. Valstybių narių teritorijoje gali būti toliau vartojami šie pavadinimai:

a) „evaporated milk“ Airijoje ir Jungtinėje Karalystėje, ženklinant nesaldintą sutirštintą pieną be cukraus, kuriame pagal svorį yra ne mažiau kaip 9 % riebalų ir 31 % sausųjų pieno dalelių;

b) „kondenseret kaffefløde“ Danijoje, „kondensierte Kaffeesahne“ Vokietijoje ir „panna da caffè“ Italijoje ženklinant produktą, apibrėžtą priedo 1 punkto d papunktyje;

c) „flødepulver“ Danijoje, „Rahmpulver“ ir „Sahnepulver“ Vokietijoje, ženklinant produktą, apibūdintą priedo 2 punkto d papunktyje.

3. Per 5 metus nuo pranešimo apie šią direktyvą Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali nuspręsti pakeisti arba panaikinti šio straipsnio 2 dalį.

4 straipsnis

Nepažeidžiant su sveikata ir higiena susijusių nuostatų, kurias tvirtina Bendrija dėl 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų pagrindinių medžiagų, tokioms medžiagoms turi būti taikomas šiluminis apdorojimas, prilygstantis mažiausiai pasterizavimui, jeigu 1 straipsnio 1 dalyje apibūdintų produktų gamybos procese toks apdorojimas neįtrauktas.

5 straipsnis

1. Priedo 1 punkto a–d papunkčiuose apibūdintų produktų gamyboje leidžiama vartoti tik šiuos priedus:

natrio ir kalio bikarbonatus,

E 331 natrio citratus (citrinos rūgšties natrio druskas),

E 332 kalio citratus (citrinos rūgšties kalio druskas),

E 339 natrio ortofosfatus (ortofosforo rūgšties natrio druskas),

E 340 kalio ortofosfatus (ortofosforo rūgšties kalio druskas),

kalcio chloridą,

E 450 natrio ir kalio polifosfatus:

a) difosfatus;

b) trifosfatus, gaminant apdorotą termiškai (UHT), nesaldintą iš dalies dehidratuotą pieną;

c) linijinius polifosfatus (turinčius ne daugiau kaip 8 % ciklinių junginių), gaminant apdorotą termiškai (UHT) nesaldintą iš dalies dehidratuotą pieną,

— su sąlyga, kad bendras pridėtų medžiagų kiekis pagal svorį galutiniame produkte būtų ne didesnis kaip:

— 0,2 % produktuose, kurių bendras sausosios medžiagos kiekis ne didesnis kaip 28 %,

— 0,3 % produktuose, kurių bendras sausosios medžiagos kiekis didesnis kaip 28 %,

— su sąlyga, kad bendras trifosfatų ir linijinių polifosfatų kiekis, išreikštas P_2O_5, apdorotame termiškai (UHT) nesaldintame iš dalies sutirštintame piene būtų ne didesnis kaip 0,1 %,

— su sąlyga, kad bendras pridėto fosfato kiekis, išreikštas P_2O_5, būtų ne didesnis kaip 0,1 % produktuose, kurių bendras sausosios medžiagos kiekis ne didesnis kaip 28 %, ir ne didesnis kaip 0,15 % produktuose, kurių bendras sausosios medžiagos kiekis didesnis kaip 28 %.

2. Priedo 1 punkto e–g papunktčiuose apibrėžtų produktų gamyboje gali būti leistos vartoti tiktai šios medžiagos:

a) straipsnio 1 dalyje išvardytos medžiagos, su sąlyga, kad jų bendras kiekis galutiniame produkte neviršytų 0,2 % svorio ir visas pridėto fosfato kiekis, išreikštas P_2O_5, neviršytų 0,1 %;

b) laktozės kiekis turi neviršyti 0,02 % galutinio produkto svorio, kartu su pridedamu, kur tinka, trikalcio fosfatu, kurio kiekis turi neviršyti 10 % pridedamos laktozės kiekio.

3. Priedo 2 punkte apibūdintų produktų gamyboje gali būti leistos vartoti tiktai:

a) straipsnio 1 dalyje išvardytos medžiagos:

— su sąlyga, kad visas jų kiekis, galutiniame produkte neviršija 0,5 % jų svorio, iš kurio natrio ir kalio bikarbonatų maksimalus kiekis – 0,2 %. Pastarojo maksimalus kiekis gali būti 0,3 % gaminant „Hatmarker“ ir „Roller“ rūšių visiškai dehidratuotą pieną, jeigu jis neskirtas mažmeninei prekybai ir jo gamyboje nenaudojamos jokios kitos, o tik straipsnio 1 dalyje išvardintos medžiagos,

— tačiau Jungtinė Karalystė gali leisti šio pieno mažmeninę prekybą savo teritorijoje, su sąlyga, kad visas pridėto fosfato kiekis, išreikštas P_2O_5, neviršija 0,25 %;

b) L-askorbino rūgšties (E 300), natrio L-askorbato (E 301) ir askorbilpalmitato (E 304) atskirai arba jų mišinio, išreikštų askorbino rūgštimi, maksimalus lygis galutiniame produkte neviršija 0,5 % jo svorio.

4. Kur priedo 2 punkto a, c ir d papunkčiuose apibūdintų produktų pavadinimas rodo greitą tirpumą, jų gamyboje taip pat turėtų būti leista vartoti lecitiną (E 322), o jo maksimalus lygis turi neviršyti 0,05 % svorio.

5. Šiame straipsnyje nurodytas priedų procentas reiškia bevandenės medžiagos kiekį.

6. Valstybės narės savo teritorijoje gali leisti naudoti papildomus priedus visiškai dehidratuotam pienui, kuriuo prekiaujama iš aparatų ir kuris aiškiai ženklinamas kaip toks.

7. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1–3 dalis, valstybės narės gali leisti pridėti vitaminų į priede apibūdintus produktus.

6 straipsnis

Nepažeidžiant 11 straipsnio 1 dalies nuostatų laktatų kiekis priede apibūdintuose produktuose turi būti ne didesnis kaip 300 mg/100g sausųjų neriebalinių pieno dalelių.

7 straipsnis

1. Ant produktų, apibrėžtų priede, pakuočių, taros ar etikečių būtina nurodyti tik šią informaciją, kuri turi būti gerai matomoje vietoje, lengvai įskaitoma ir neištrinama:

a) vienas iš pavadinimų, rezervuotų tokiems produktams pagal 3 straipsnį;

b) žodis „greitai tirpstantis“ ir nuoroda į lecitino naudojimą iškart po pavadinimo, kai panaudotas 5 straipsnio 4 dalyje nurodytas leidimas;

c) pieno riebalų procentas, kaip gatavo produkto svorio proporcija, išskyrus tuos produktus, kurie apibrėžti priedo 1 punkto b ir f papunkčiuose bei 2 punkto b papunktyje, ir sausųjų neriebalinių pieno dalelių, išskirtų iš pieno produktų, kurie apibrėžti priedo 1 punkte, procentas;

d) kiti duomenys, nurodantys priedo 2 punkte minimų produktų dehidratacijos procesą;

e) priedo 1 punkte apibrėžtiems produktams, skirtiems mažmeninei prekybai, – nuoroda dėl naudojimo būdo; tokia nuoroda gali būti pakeista reikšminga informacija apie produktų vartojimą, jei šie skirti vartoti nepakeisto būvio; iki pereinamojo laikotarpio, nurodyto šios dalies h punkte, pabaigos valstybės narės gali numatyti, kad jeigu tokios nuorodos siejamos su svoriu ar tūriu išreikštais kiekiais, jos taip pat turi būti išreikštos ekvivalentiškais matavimo vienetais;

f) priedo 2 punkte apibrėžtiems produktams, skirtiems mažmeninei prekybai, rekomenduojama nurodyti praskiedimo arba atgaminimo metodą, įskaitant informaciją apie tokiu būdu praskiestų arba atgamintų produktų riebalų kiekį, išskyrus priedo 2 punkto b papunktyje apibūdintus produktus; iki pereinamojo laikotarpio, nurodyto šios dalies h punkte, pabaigos valstybės narės gali numatyti, kad jeigu tokios nuorodos siejamos su svoriu ar tūriu išreikštais kiekiais, jos taip pat turi būti išreikštos ekvivalentiškais matavimo vienetais;

g) žodžiai „UHT“ arba „apdorotas termiškai“ priedo 1 punkto a–d papunkčiuose apibrėžtiems produktams, kai šie gaunami kaip tokio apdorojimo rezultatas ir steriliai įpakuojami;

h) nominalus svoris, išreikštas gramais ar kilogramais, ir (skystiems bei pusiau skystiems produktams buteliuose) nominalus tūris, išreikštas litrais, centilitrais ar mililitrais; kol dar neįsigaliojo Bendrijos nuostatos šioje srityje, taikomos nacionalinės nuostatos dėl nominalaus tūrio ir svorio matavimo ir žymėjimo.

Iki pasibaigs pereinamasis laikotarpis, kurio metu Bendrijoje leista naudoti Tarybos direktyvos 71/354/EEB ([1]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Stojimo aktu ([2]) II priede numatytus matavimo vienetus, šalia nuorodos dėl Tarptautinės matavimo sistemos matavimo vienetais išreikštų kiekių nominalaus svorio ar nominalaus tūrio, pateikiama nuoroda dėl ekvivalentiškais matavimo vienetais išreikštų kiekių nominalaus svorio ar nominalaus tūrio, apskaičiuotų remiantis šiais konversijos santykiais perskaičiavimo koeficientais:

– 1 ml = 0,0352 skysčio uncijų,

– 1 l = 1,760 pintų arba 0,220 galonų,

– 1 g = 0,0353 uncijų (avoirdupois),

– 1 kg = 2,205 svarų;

i) gamintojo arba pakuotojo, arba Bendrijoje įsisteigusio prekiautojo pavardė arba firmos vardas ir adresas arba registruota buveinė.

2. 1 dalies a–d ir h punktuose nurodyti duomenys turi būti ant vieno iš pagrindinių pakuotės arba taros paviršių ir tame pačiame matymo lauke.

3. Nukrypdamos nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės gali:

a) išsaugoti nacionalines nuostatas, kurios reikalauja nurodyti:

— ingredientų sąrašą,

— priedų sąrašą,

— datą,

— gamyklą arba pakavimo įmonę; tačiau ši informacija gali būti pateikiama tik kodo forma,

— kilmės valstybę, nors ši informacija negali būti reikalaujama ant produktų, pagamintų Bendrijoje,

— pagal 8 dalį, speciali rekomendacija dėl visiškai ar iš dalies nugriebto pieno naudojimo kūdikių maistui, kai tokie produktai parduodami mažmeniniu būdu;

b) išsaugoti arba priimti nacionalines nuostatas, reikalaujančias nurodyti datą ant produktų, minimų priedo 1 punkto a–d papunkčiuose, kai šie produktai gaunami kaip terminio apdorojimo (UHT) rezultatas ir steriliai supakuojami.

4. Nukrypdamos nuo 1 dalies nuostatų ir nepažeisdamos Bendrijos nuostatų dėl dietinių maisto produktų, valstybės narės gali išsaugoti arba priimti naujas nacionalines nuostatas, kurios reikalauja nurodyti pridėtų vitaminų kiekį.

([1]) OL L 243, 1971 10 29, p. 29.
([2]) OL L 73, 1972 3 27, p. 14.

5. Kai priede apibrėžti produktai pakuojami pakuotėse arba taroje, kurių nominalus svoris viršija 20 kg, ir nėra parduodami mažmeniniu būdu, 1 dalies b–h punktuose reikalaujama informacija turi būti pateikiama tik lydraščiuose.

6. Kai produktai, kurių vienetas sveria mažiau kaip 20 g, yra pakuojami išorinėse pakuotėse, 1 dalies b–h punktuose reikalaujama informacija turi būti pateikiama tik tose išorinėse pakuotėse.

7. Per penkerių metų laikotarpį nuo pranešimo apie šią direktyvą ir nukrypstant nuo 1 dalies a punkto nuostatos, valstybės narės gali leisti šalia šioje direktyvoje patvirtintų pavadinimų ant pakuočių, taros ar etikečių nurodyti pavadinimus, kurie buvo prieš tai naudojami pagal nacionalinę praktiką arba nuostatas, galiojusias pranešimo apie šią direktyvą metu.

8. Per trejus metus nuo pranešimo apie šią direktyvą Taryba iš naujo svarsto leidžiančią nukrypti nuostatą, numatytą 3 dalies a punkto paskutinėje įtraukoje, remdamasi Komisijos ataskaita bei, kai tinka, tinkamais pasiūlymais.

Iš dalies nugriebto pieno produktams ši leidžianti nukrypti nuostata bet kuriuo atveju netaikoma po penkerių metų panešimo apie šią direktyvą.

9. Valstybės narės susilaiko nuo pareiškimo, kaip 1 dalyje numatyta informacija turi būti pateikiama, išskyrus tai, kas nustatyta toje dalyje.

Tačiau valstybės narės gali jų teritorijoje uždrausti prekybą priede apibrėžtais produktais, jeigu 1 dalies a–g punktuose numatyti duomenys nenurodyti jų nacionaline kalba arba kalbomis ant vieno iš pagrindinių pakuotės, taros ar etiketės paviršiaus, arba, kaip numatyta 5 dalyje, ant lydraščių.

10. 1–9 dalys taikomos nepažeidžiant Bendrijos nuostatų dėl ženklinimo.

8 straipsnis

1 straipsnyje nurodyti produktai, skirti mažmeninei prekybai, turi būti gamintojo arba pakuotojo įpakuoti į hermetišką tarą, kuri apsaugo produktą nuo žalingo poveikio, ir vartotojui pateikiama nepažeista.

9 straipsnis

1. Valstybės narės turi imtis visų priemonių, būtinų garantuoti prekybą 1 straipsnyje nurodytais produktais, kurie atitinka šioje direktyvoje ir priede išdėstytus apibrėžimus ir taisykles, kuriai negali būti trukdoma taikant nesuderintas nacionalines nuostatas, reguliuojančias šių produktų arba apskritai maisto produktų sudėtį, gamybos techninius reikalavimus, pakavimą ar ženklinimą.

2. 1 dalis netaikoma nesuderintoms nuostatoms, pagrįstoms:

— visuomenės sveikatos apsauga,

— sukčiavimų prevencija, nebent tokios nuostatos gali trukdyti šioje direktyvoje nustatytų apibrėžimų ir taisyklių taikymą,

— pramoninės ir komercinės nuosavybės apsauga, šaltinių nuorodomis, registruotu pavadinimu ir nesąžiningos konkurencijos prevencija.

10 straipsnis

1. Jei valstybė narė gavusi naują informaciją, arba iš naujo įvertinusi informaciją, gautą nuo to laiko, kai direktyva buvo patvirtinta, turi pagristų įrodymų, kad vienos iš 5 straipsnyje išvardintų medžiagų naudojimas priede nurodytiems produktams arba jų maksimalus leistinas kiekis kelia pavojų žmogaus sveikatai, nors ir atitinka šios direktyvos nuostatas, ji gali laikinai sustabdyti arba apriboti minimų nuostatų taikymą savo teritorijoje. Ji turi nedelsiant apie tai pranešti kitoms valstybėms narėms ir Komisijai bei pateikti savo sprendimo priežastis.

2. Komisija kaip galima greičiau išnagrinėja valstybės narės pateikto sprendimo pagrįstumą ir konsultuojasi su valstybėmis narėmis Maisto produktų nuolatiniame komitete, po to nedelsdama pareiškia savo nuomonę ir imasi visų būtinų priemonių.

3. Jeigu Komisija mano, kad būtina iš dalies pakeisti šią direktyvą, norint įveikti 1 dalyje minimus sunkumus ir apsaugoti žmonių sveikatą, ji inicijuoja 12 straipsnyje nustatytą procedūrą, siekdama patvirtinti šiuos pakeitimus; valstybė narė, kuri ėmėsi atsargumo priemonių, gali jų laikytis, iki įsigalios minėti pakeitimai.

11 straipsnis

1. Taryba, veikdama Komisijos pasiūlymu, nustato:

a) tiek, kiek tai yra būtina, grynumo kriterijus maisto produktų priedams arba produktams, vartojamiems kaip priedai, nurodytiems 5 straipsnyje;

b) higieninius, cheminius ir fizikinius kriterijus priede apibrėžtiems produktams;

c) mikrobiologinius kriterijus priede apibrėžtiems produktams;

d) kokybės kriterijus visiškai dehidratuotam pienui, kurių gali būti laikomasi gaminant iš dalies dehidratuotą pieną atsižvelgiant į 1 straipsnio 2 dalies a punktą.

2. Laikantis 12 straipsnyje nustatytos tvarkos, numatomi:

a) analizės metodai, būtini pirmiau minėtiems grynumo kriterijams patikrinti;

b) mėginių ėmimo procedūros ir analizės metodai, būtini priede apibrėžtų produktų sudėčiai ir gamybos techniniams reikalavimams patikrinti.

12 straipsnis

1. Kai reikia laikytis šiame straipsnyje nustatytos tvarkos, klausimas perduodamas Maisto produktų nuolatiniam komitetui, įkurtam 1969 m. lapkričio 13 d. Tarybos sprendimu, (toliau – Komitetas) jo pirmininko arba valstybės narės atstovo iniciatyva.

2. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonės patvirtinama 41 balso dauguma. Valstybių narių atstovų Komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija patvirtina numatytas priemones jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

b) Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškiama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymų dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

c) Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija.

13 straipsnis

12 straipsnio nuostatos taikomos 18 mėnesių nuo tos datos, kai klausimas pagal 12 straipsnio 1 dalį pirmą kartą buvo pateiktas Komitetui.

14 straipsnis

Ši direktyva neįtakoja valstybių narių įstatymų dėl kokybės rodiklių, taikomų priede nurodytiems produktams, gaminamiems jų teritorijoje.

Jei per trijų mėnesių laikotarpį nuo pranešimo apie šią direktyvą dar nėra tinkamų Bendrijos nuostatų, Taryba iš naujo nagrinėja šio straipsnio nuostatas, remdamasi Komisijos ataskaita su bet kokiais tinkamais siūlymais.

15 straipsnis

Ši direktyva netaikoma:

— nepažeidžiant jokių Bendrijos priimtų nuostatų, dietiniams produktams arba produktams, specialiai paruoštiems kūdikiams ir vaikams,

— produktams, skirtiems eksportui už Bendrijos ribų.

16 straipsnis

Per vienerius metus nuo pranešimo apie šią direktyvą valstybės narės kur reikia pakeičia savo įstatymus pagal šios direktyvos nuostatas. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie šiuos pakeitimus ir tas direktyvoje nustatytas išimtis, kuriomis jos pasinaudoja. Ne vėliau kaip po dvejų metų nuo pranešimo apie šią direktyvą tokiu būdu pakeisti įstatymai taikomi pirmą kartą į valstybės narės rinką pateikiamiems produktams.

17 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1975 m. gruodžio 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. TOROS

PRIEDAS

PRODUKTŲ PAVADINIMAI IR APIBRĖŽIMAI

1. **Iš dalies dehidratuotas pienas, kuriam taikoma ši direktyva**

a) *Nesaldintas sutirštintas pienas*

Iš dalies dehidratuotas pienas, kuriame pagal svorį yra ne mažiau kaip 7,5 % riebalų ir ne mažiau kaip 25 % sausųjų pieno dalelių.

b) *Nesaldintas sutirštintas nugriebtas pienas*

Iš dalies dehidratuotas pienas, kuriame pagal svorį yra ne daugiau kaip 1 % riebalų ir ne mažiau kaip 20 % sausųjų pieno dalelių.

c) *Nesaldintas sutirštintas iš dalies nugriebtas pienas*

Iš dalies dehidratuotas pienas, kuriame pagal svorį yra ne mažiau kaip 1 % ir ne daugiau kaip 7,5 % riebalų, ir ne mažiau kaip 20 % sausųjų pieno dalelių. Iš dalies dehidratuotas pienas, kuriame pagal svorį yra nuo 4,0 iki 4,5 % riebalų ir ne mažiau kaip 24 % sausųjų pieno dalelių – vienintelis pienas, kuris gali būti parduodamas mažmeniniu būdu su šiuo pavadinimu.

d) *Nesaldintas sutirštintas labai riebus pienas*

Iš dalies dehidratuotas pienas, kuriame pagal svorį yra ne mažiau kaip 15 % riebalų ir ne mažiau kaip 26,5 % sausųjų pieno dalelių.

e) *Saldintas sutirštintas pienas*

Iš dalies dehidratuotas pienas su sacharozės (pusiau baltojo cukraus, cukraus arba baltojo cukraus, arba ekstra baltojo cukraus) priedu, kuriame pagal svorį yra ne mažiau kaip 8 % riebalų ir 28 % sausųjų pieno dalelių. Iš dalies dehidratuotas pienas su sacharozės (pusiau baltojo cukraus, cukraus arba baltojo cukraus, arba ekstra baltojo cukraus) priedu, kuriame pagal svorį yra ne mažiau kaip 9 % riebalų ir 31 % sausųjų pieno dalelių – vienintelis pienas, kuris gali būti parduodamas mažmeniniu būdu su šiuo pavadinimu.

f) *Saldintas sutirštintas nugriebtas pienas*

Iš dalies dehidratuotas pienas su sacharozės (pusiau baltojo cukraus, cukraus arba baltojo cukraus, arba ekstra baltojo cukraus) priedu, kuriame pagal svorį yra ne daugiau kaip 1 % riebalų ir ne mažiau kaip 24 % sausųjų pieno dalelių.

g) *Saldintas sutirštintas iš dalies nugriebtas pienas*

Iš dalies dehidratuotas pienas su sacharozės (pusiau baltojo cukraus, cukraus arba baltojo cukraus, ekstra baltojojo cukraus) priedu, kuriame pagal svorį yra ne mažiau kaip 1 % ir ne daugiau kaip 8 % riebalų, ir ne mažiau kaip 24 % sausųjų pieno dalelių. Iš dalies dehidratuotas pienas su sacharozės (pusiau baltojo cukraus, cukraus arba baltojo cukraus, ekstra baltojo cukraus) priedu, kuriame pagal svorį yra nuo 4,0 iki 4,5 % riebalų ir ne mažiau kaip 28 % sausųjų pieno dalelių – vienintelis pienas, kuris gali būti parduodamas mažmeniniu būdu su šiuo pavadinimu.

2. **Visiškai dehidratuotas pienas, kuriam taikoma ši direktyva**

a) *Sausas nenugriebtas pienas arba nenugriebto pieno milteliai*

Dehidratuotas pienas, kuriame pagal svorį yra ne mažiau kaip 26 % riebalų.

b) *Sausas nugriebtas pienas arba nugriebto (lieso) pieno milteliai*

Dehidratuotas pienas, kuriame pagal svorį yra ne daugiau kaip 1,5 % riebalų.

c) *Sausas iš dalies nugriebtas pienas arba iš dalies nugriebto pieno milteliai*

Dehidratuotas pienas, kuriame pagal svorį yra ne mažiau kaip 1,5 % ir ne daugiau kaip 26 % riebalų.

d) *Sausas labai riebus pienas arba labai riebaus pieno milteliai*

Dehidratuotas pienas, kuriame pagal svorį yra ne mažiau kaip 42 % riebalų.